

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBHAR:2022:006.#####

R O M Â N I A

TRIBUNALUL HARGHITA

SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. #####/96/2020

SENTINȚA PENALĂ NR. ##

Ședința publică de la 27 iunie 2022

Completul compus din:

PREȘEDINTE #####

Grefier #####

Cu participarea domnului procuror ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita.

Pe rol pronunțarea judecarea cauzei penal privind pe inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, locuind în fapt în #####, str. Borsecului nr. 22, #####, cetățean român, fără antecedente penale, posesor a CI #####, C.N.P. ##### trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 V.C.P. (6 acte materiale), pe partea responsabilă civilmente ##### SRL și pe partea civilă STATUL ROMÂN, PRIN A.N.A.F.-D.G.R.F.P.BRAȘOV-ADM.JUD.# FIN.PUBLICHE HARGHITA.

Fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței faptul că dezbaterile cauzei pe fond a avut loc în ședința publică din data de 23 iunie 2022, iar mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea din acea zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

INSTANȚA

deliberând asupra cauzei constata următoarele:

I. Prin Reținerii emis la data de 16.10.2020 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Harghita în Dosarul nr. ###/P/2014 s-a dispus trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, #####, #####, #####, #####, locuind în fapt în #####, str. Borsecului nr. 22, #####, cetățean român, fără antecedente penale, posesor a CI #####, C.N.P. – #####, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 V.C.P. (6 acte materiale). În actul de sesizare s-a reținut, în esență, că inculpatul ##### în calitate de administrator de drept și de fapt al ##### SRL, în perioada 16.07.2012 – 28.07.2013, în baza aceleiași rezoluții infracționale, nu a înregistrat în actele contabile veniturile aferente vânzărilor de mărfuri prin intermediul societății mai sus menționate și nu le-a declarat la organul fiscal competent, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 87.476 lei.

De asemenea, s-a reținut că în cursul anului 2014, cu ocazia unui control desfășurat de către organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Harghita, la Societatea ##### SRL, s-a constatat faptul că reprezentanții acestei societăți nu au înregistrat în totalitate veniturile obținute în cursul anului 2011, nu au înregistrat în contabilitate toate facturile emise către Societatea ##### SRL iar în anul 2013 nu au înregistrat în contabilitate o factură fiscală emisă către Societatea ##### SRL.

În anul 2012, Societatea ##### SRL prin administratorul său, inculpatul #####, a avut o relație comercială cu Societatea ##### SRL, prin care societatea inculpatului a livrat către societatea bihoreană mai multe bunuri evidențiate în 6 facturi fiscale. În contabilitatea ##### SRL a fost înregistrată doar prima factură emisă, ##### – 07 din 13.07.2012, restul de 5 nefiind înregistrate.

Totodată, în cursul anului 2013 Societatea ##### SRL a livrat către Societatea ##### SRL un exhaustor pentru care a emis factura 22-07 FEC din 28.07.2013, având la bază contractul FEC 17014 din 15.06.2013. Această factură nu a fost înregistrată în contabilitatea vânzătorului. Anterior, Societatea ##### SRL a încheiat cu Societatea ##### SRL

contractul nr. FEC 17013 din 20.02.2013 cu privire la livrarea unui sistem de automatizare cazan pentru care a emis factura fiscală PSC nr. 71 din 02.08.2013, factură neînregistrată în contabilitatea societății harghitene. Ambele facturi sunt înregistrate în contabilitatea ##### SRL.

Facturile fiscale neînregistrate în contabilitatea ##### SRL nu sunt recunoscute de către inculpatul ##### ca fiind emise de către societatea pe care o conduce.

Latura obiectivă a infracțiunii prev. de art. 9 alin. 1 lit. b constă în omisiunea de a evidenția, în tot sau în parte a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate.

Inculpatul ##### nu a evențiat în actele contabile veniturile realizate în perioada 16.07.2012 – 28.07.2013, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005 a fost săvârșită de inculpat în forma continuată prev. de art. 41 alin. 2 din V.C.P., având în vedere că omisiunile acestuia de a înregistra în actele contabile ale ##### SRL ori în alte documente legale, veniturile încasate, au avut un caracter repetat, în perioada 16.07.2012 – 28.07.2013, succedându-se la perioade scurte de timp, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, de sustragere de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, în dauna aceluiași subiect pasiv.

Actele materiale ale infracțiunii de evaziune fiscală ce fac obiectul prezentei cauze sunt cele 6 facturi fiscale emise către Societatea ##### SRL și Societatea ##### SRL și neînregistrate în actele contabile ale ##### SRL.

Veniturile realizate și neînregistrate sunt cele cuprinse în cele 5 facturi care au ca beneficiar Societatea ##### SRL și 1 factură care are ca beneficiar Societatea ##### SRL, după cum urmează:

-factura fiscală nr. 22-07 FEC din 28.07.2013 în valoare de 226.108 lei (beneficiar Societatea Proservice & ##### SRL, factură neînregistrată în contabilitate dar emisă de către #####, administrator la Societatea ##### SRL);

-factura cu ##### din 15.09.2012 în valoare de 92.400 lei; (beneficiar Societatea ##### SRL, factură neînregistrată în contabilitatea ##### SRL)

-factura cu ##### din 17.07.2012 în valoare de 3.937 lei; (beneficiar Societatea ##### SRL, factură neînregistrată în contabilitatea ##### SRL)

-factura cu ##### din 19.07.2012 în valoare de 3.937 lei; (beneficiar Societatea ##### SRL, factură neînregistrată în contabilitatea ##### SRL)

-factura cu ##### din 18.07.2012 în valoare de 3.937 lei; (beneficiar Societatea ##### SRL, factură neînregistrată în contabilitatea ##### SRL)

-factura cu ##### din 16.07.2012 în valoare de 3.937 lei; (beneficiar Societatea ##### SRL, factură neînregistrată în contabilitatea ##### SRL)

Cu privire la faptele din anul 2011 (7 acte materiale), s-a adoptat o soluție de clasare, motivată de incidența cazului prevăzut la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.P.P. – fapta nu e prevăzută de legea penală.

În cadrul acestui dosar penal a fost reunit dosarul penal nr. ####/P/2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ##### cu privire la plângerea penală formulată de către Societatea ##### SRL

reprezentată de #####, prin apărător ales av. Majai ##### cu privire la săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, fapte prev. de art. 322 alin. 1 C.P. și 323 C.P. de către #####, administrator la ##### SRL, constând în aceea că a falsificat mai multe înscrisuri după cum urmează: contract de vânzare cumpărare nr. FEC 17014 din 15.06.2013 (semnătură falsă), Factura ##### din 02.08.2013 (semnătură falsă), proces verbal de recepție din 02.08.2013 fila 1 și 2 (semnături false), contract de prestări servicii nr. FEC 17013 din 20.02.2013 (semnătură falsă), act adițional la contract de prestări servicii nr. FEC 17013 din 20.02.2013 (semnătură falsă), fila CEC BTRL1BB4958702 din 28.07.2013 (semnătură falsă la poziția girant).

Din conținutul Raportului de Constatare Criminalistică nr. 333520 din 03.04.2020 emis de către I.P.J. Harghita – Serviciul Criminalistic reies următoarele aspecte:

Semnăturile în litigiu, executate la rubricile “semnătura și ștampila furnizorului” existente pe factura fiscală nr. 22-07 FEC din 28.07.2013 și respectiv rubrica “semnătura de primire” existentă pe factura cu ##### din 02.08.2013, au fost executate grafic de către numitul #####.

Semnăturile în litigiu, executate la rubricile “vânzător”, respectiv “beneficiar” existente pe contractul de vânzare-cumpărare nr. FEC 17014 din 15.06.2013, contractul de prestări servicii nr. FEC 17013 din 20.02.2013 și actul adițional nr. 1 din 02.08.2013 anexat la contractul de prestări servicii nr. FEC 17013 din 20.02.2013, au fost executate grafic de către numitul #####.

Fila CEC BTRL1BB4958702 din 28.07.2013 nu a putut fi identificată în original pentru a putea fi expertizată, exemplarul în copie xerox nepermițând acest lucru.

Din aceste considerente, cu privire la infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals,

fapte prev. de art. 322 alin. 1 C.P. și 323 C.P., se va adopta o soluție de clasare, motivată de incidența cazului prevăzut la art. 16 alin. 1 lit. a C.P.P. – fapta nu există.

Mijloacele de probă menționate în actul de sesizare sunt următoarele:

-Verificare O.N.R.C. pentru SC ##### SRL. Filele nr. _Vol. I_ 58-60__
-Verificare O.R.C. Bihor pentru SC ##### SRL. Filele nr. _Vol. I_ 61-72__
-Verificare O.N.R.C. pentru ## ##### SRL. Filele nr. _Vol. I_ 73-79__
-Raport de Constatate tehnico – științifică nr. 5350/II/6/2016. Filele nr. _Vol. I_ 80-269__
-Raport de Constatate Criminalistică nr. #####. Filele nr. _Vol. I_ 270-290__
-Raport de constatare Criminalistică nr. #####. Filele nr. _Vol. I_ 291-308__
-Raport de constatare Criminalistică nr. #####. Filele nr. _Vol. I_ 310-350__
-Raport de constatare Criminalistică nr. #####. Filele nr. _Vol. I_ 351-388__
-Declarație martor #####. Filele nr. _Vol. I_ 476-493__
-Proces verbal de verificare din 20.05.2016. Filele nr. _Vol. I_ 494-495__
-Declarații inc. #####. Filele nr. _Vol. I_ 511-518, 522-528__
-Cazierul judiciar emis pe numele inc. #####. Filele nr. _Vol. I_ 529__
-Înscrisurile în original: factura fiscală nr. 22-07 FEC din 28.07.2013; factura cu ##### din 15.09.2012; factura cu ##### din 17.07.2012; factura cu ##### din 19.07.2012; factura cu ##### din 18.07.2012; factura cu ##### din 16.07.2012; factura cu ##### din 13.07.2012, factura cu ##### din 02.08.2013, contractul de vânzare-cumpărare nr. FEC 17014 din 15.06.2013; contractul de prestări servicii nr. FEC 17013 din 20.02.2013 și actul adițional nr. 1 din 02.08.2013 conexas la contractul de prestări servicii nr. FEC 17013 din 20.02.2013 care au stat la baza emiterii Raportului de Constatate tehnico – științifică nr. 5350/II/6/2016 Filele nr. _Vol. I_ 389-411__
-Înscrisurile în original: cerere de înregistrare O.R.C. nr. 40850 din 21.09.2009, declarație pe propria răspundere nr. 40850 din 21.09.2009, cerere verificare disponibilitate firmă și rezervare denumire firmă nr. 40778/18.09.2009, act constitutiv al SC ##### SRL, fișă specimen semnături, cerere de înregistrare la O.R.C. nr. 13800 din 16.09.2011, declarație proprie răspundere nr. 13800 din 16.09.2011, decizia asociatului unic nr. 1/12.09.2011. Act adițional la Actul constitutiv al SC ##### SRL, certificate prin Darea de data certă nr. 176/13.09.2011 care au servit ca model de comparație la realizarea Raportului de constatare Criminalistică nr. ##### și a Raportului de constatare Criminalistică nr. #####. Filele nr. _Vol. I_ 412-434

II. Prin încheierea penală nr. ##/CP/17 mai 2021 s-au respins ca neîntemeiate cererile și excepțiile formulate de inculpat, s-a constatat legalitatea efectuării actelor de urmărire penală, legalitatea administrării probelor și legalitatea sesizării instanței și s-a dispus începerea judecării.

Prin încheierea penală nr. ##/CP/C/30 iunie 2021 s-a respins ca nefondată contestația formulată de inculpat împotriva acestei încheieri.

III. La termenul din data de 23.06.2022 inculpatul, prin apărător ales, a solicitat încetarea procesului penal în baza art. 396 alin. (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f Cod procedură penală, ca urmare a faptului că a intervenit precepția răspunderii penale, motivele fiind expuse pe larg oral și consemnate în încheierea de ședință din data de 23 iunie 2022 când cauza a rămas în pronunțare.

Concluziile reprezentantului Ministerului Public au fost de asemenea expuse oral și consemnate în încheierea de ședință din data de 23 iunie 2022.

IV. Analizând incidența în cauză a prescripției răspunderii penale pentru infracțiunea de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. b din Legea nr. 241/2005, instanța constată următoarele:

Potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) lit. b din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate constituie infracțiunea de evaziune fiscală și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi sau cu amenda

Potrivit prevederilor art. 154 alin. (1) lit. c și alin. (2) Cod penal, termenul de prescripție în cazul acestei infracțiuni este de 8 ani și curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

În speță, trebuie precizat că prin decizia nr. ### din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.155 alin. (1) din Codul penal (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 25.06.2018), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională, deoarece respectivele dispoziții legale „31. (...) sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării, întrucât sintagma «oricărui act de procedură» din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen

de prescripție a răspunderii sale penale”.

Prin Dec#### nr. 358 din 26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 9 iunie 2022), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale în ansamblul lor. Pentru a decide astfel, instanța de contencios constituțional a reținut că „55. (...) Dec####a nr. 297 din 26 aprilie 2018 sancționează «soluția legislativă» pe care textul de lege criticat o conținea, astfel că, (...), aceasta nu va putea fi încadrată în categoria deciziilor interpretative/cu rezervă de interpretare.”, ci „61. (...), prin efectele pe care le produce, (...) împrumută natura juridică a unei decizii simple/extreme, întrucât, constatând neconstituționalitatea faptului că întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale se realiza prin îndeplinirea «oricărui act de procedură în cauză», Curtea a sancționat unica soluție legislativă pe care dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal o reglementau (s.n.)”.

Mai trebuie reținut în speță și că prin decizia Curții Constituționale nr. 152/din 06.05.2020 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.387 din 13.05.2020) instanța de contencios constituțional a apreciat, pe de o parte, că Decretul Președintelui prin care se instituie starea de urgență reprezintă un act administrativ cu caracter normativ, iar, pe de altă parte, că dispozițiile din anexa acestuia au fost emise cu depășirea de către Președinte a atribuțiilor sale constituționale și că măsura suspendării judecării unor cauze pe durata stării de urgență (ce poate aduce atingere dreptului la un proces echitabil, într-un termen rezonabil), nu putea fi dispusă de președinte, prin dispozițiile cuprinse în anexa la decretul de instituire a stării de urgență [„În primul rând, dacă legiuitorul constituant ar fi considerat că prin decret, ca act administrativ normativ, Președintele, ca autoritate executivă, poate adopta norme cu putere de lege în perioada stării de urgență sau de asediu, ar fi prevăzut în mod expres această delegare legislativă (...) În al doilea rând, legiuitorul constituant a prevăzut expres în norma-cadru privind măsurile excepționale – art.93 alin.(2) că „Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă de drept în cel mult 48 de ore de la instituirea stării de asediu sau a stării de urgență și funcționează pe toată durata acestora”. Rațiunea obligării Parlamentului, prin Constituție, să funcționeze pe toată durata declarării stării de asediu sau a stării de urgență este tocmai aceea de a crea posibilitatea intervenției legislative în regim de urgență, în orice domeniu pe care situația de criză îl afectează, inclusiv și mai ales atunci când este vizată restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți fundamentale. (...) Astfel, norma constituțională constituie o garanție împotriva eventualelor excese sau abuzuri ale autorităților publice executive, Parlamentul, ca organ reprezentativ suprem al poporului, acționând ca un garant al drepturilor și al libertăților cetățenilor. În al treilea rând, existența unei stări de asediu sau de urgență se încadrează per se în ipoteza de incidență a prevederilor art.115 alin.(4) din Constituție, care permit Guvernului să adopte ordonanțe de urgență „numai în situații extraordinare”. Așa fiind, inclusiv legiuitorul delegat are abilitarea constituțională să intervină cu celeritate și să modifice cadrul legislativ existent, adoptând măsurile normative pe care starea de fapt le impune. În concluzie, cadrul constituțional în vigoare delimitează în mod riguros competențele autorităților publice, respectiv partajarea atribuțiilor legislative de cele executive, excepția de la regulă fiind în mod expres reglementată și de strictă interpretare. (...) modul în care Președintele și-a exercitat atribuția constituțională, prin depășirea cadrului legal, nu este consecința vreunui viciu de neconstituționalitate a actului normativ de reglementare primară în virtutea și în limitele căruia autoritatea publică era abilitată să acționeze. Așa cum s-a precizat anterior, stabilind competențele fiecărei autorități publice implicate în gestionarea situației de criză care a generat instituirea stării de urgență, nicio dispoziție a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.1/1999 nu îl îndrituiește pe Președinte să acționeze dincolo de competențele sale constituționale (...). Încuviințând instituirea stării de urgență, Parlamentul României avea obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor constituționale și legale pe care decretul Președintelui trebuia să le respecte. Or, prin articolul unic al Hotărârii nr.3 din 19 martie 2020 pentru încuviințarea măsurii adoptate de Președintele României privind instituirea stării de urgență pe întreg teritoriul României, Parlamentul s-a limitat să încuviințeze măsura, fără a-și îndeplini obligația de a verifica respectarea exigențelor pe care Constituția și legea le impun decretului Președintelui și de a sancționa exercitarea ultra vires a competențelor legale”].

În actul de sesizare s-a reținut, în esență, că in#####t## #####ip Daniel în calitate de administrator de drept și de ##### ## ##### Construct SRL, în perioada 16.07.2012 – 28.07.2013, în baza aceleiași rezoluții infracționale, nu a înregistrat în actele contabile veniturile aferente vânzărilor de mărfuri prin intermediul societății mai sus menționate și nu le-a declarat la organul fiscal competent, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 87.476 lei.

Prin urmare, în speță, termenul de prescripție s-a împlinit în data de 28.07.2021 iar față de împrejurarea că prin Dec####a nr. 297/2018 Curtea Constituțională a declarat neconstituționale prevederile art. 155 alin (1) Cod penal, iar până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022, legiuitorul nu a modificat art. 155 alin (1) Cod penal și nu a reglementat condițiile de întrerupere a cursului termenului

de prescripție, nu poate opera în speță prescripția specială, prescripția răspunderii penale trebuind a fi evaluată prin raportare la termenele prevăzute de art.154 Cod penal.

Contrar opiniei Ministerului Public, instanța constată că dispozițiile art. 153, 154 și 155 Cod penal, având în vedere și Deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022, sunt compatibile cu legislația europeană. Astfel, potrivit art. 12 alin. (2) și (3) din ##### #371/2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (Directiva PIF): „(2) În cazul infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 care sunt pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite investigarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unor hotărâri judecătorești pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la săvârșirea infracțiunii respective. (3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai redus de cinci ani, dar de minimum trei ani, cu condiția să garanteze că termenul poate fi întrerupt sau suspendat în cazul unor acte specifice”. Or, potrivit art. 154 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal, termenul de prescripție generală în cazul fraudelor afectând interesele financiare ale Uniunii Europene și al infracțiunilor de corupție, este de 8 ani sau, după caz, de 10 ani. În plus, trebuie observat că Directiva PIF nu conține vreo prevedere cu privire la natura juridică a prescripției răspunderii penale.

Având în vedere durata acestor termene de prescripție, nu se poate considera că, prin aplicarea principiilor legii penale mai favorabile consecutiv Deciziilor Curții Constituționale și reținerea unei durate aproape duble față de standardul minim unional se ajunge la o încălcare a dreptului Uniunii Europene

În consecință, în temeiul prevederilor art. 396 alin. (1) și (6) raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) Cod de procedură penală, art. 154 alin. (1) lit. c) Cod penal și art. 5 Cod penal, cu referire la art. 155 alin. (1) Cod penal interpretat prin Deciziile nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale a României, și având în vedere că dispozițiile art. 155 alin. (1) Cod penal au natura unei legi penale substanțiale suspuse principiului aplicării legii penale mai favorabile, instanța va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului ##### IP DANIEL, ##### # #####20194045, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 V.C.P. (6 acte materiale), ca urmare a intervenției prescripției răspunderii penale iar față de temeiul încetării procesului penal, având în vedere dispozițiile art. 25 alin. (5) Cod procedură penală care nu permit lăsarea nesoluționată a acțiunii civile, precum și dispozițiile art. 26 Cod procedură penală, instanța va dispune disjungerea cauzei sub aspectul laturii civile și formarea unui dosar separat. În baza art. 275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În baza art. 396 alin. (1) și alin. (6) Cod procedură penală, raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) Cod procedură penală, art. 154 alin. (1) lit. c) Cod penal și art. 5 Cod penal, cu referire la art. 155 alin. (1) Cod penal interpretat prin Deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022, încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### IP DANIEL, ##### #onst##### și Maria, născut la ##### # #0.09##### # ##### S##### # ##### #n ##### #ng# ##### Harghita, locuind în ##### # #. Toplița, str. Borsecului ##### Harghita, cetatean român, fără antecedente penale, pose##### #r. 481370, ##### # #####920194045, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. b din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 V.C.P. (6 acte materiale), ca urmare a intervenției prescripției răspunderii penale.

În temeiul art. 26, raportat la art. 25 alin. (5) Cod procedură penală, disjunge cauza sub aspectul laturii civile și dispune formarea unui dosar separat.

În baza art. 275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 27 iunie 2022, prin punerea soluției la dispoziția inculpatului, a părții civile și a procurorului prin intermediul grefei instanței.

Preș#####onia Vâga

G#####an Platon

####Red. S.V.

Primit:27.06.2022

Tehnored./*i.d./27.06.2022

Ex. 7/P.V.B.